

nemzedék dolga lesz, hogy méltó helyet adjon nekik színházművészetünkben. A drámák képsorait az író portréja követi. Asztalán szellemi és erkölcsi tanításait összegző kötete a „Hajszálgökörek” és egy ötágú síp fekszenek. A képsorokat egy koszorúzott, csónak alakú fejfa zárja, a „Kháron ladikján”. A domborművekből összeállított emlékfal fölött a „Költő felel” vers sorai húzódnak: „Dolgozom: küzdve alakítom nemcsak magam, ... formálom azt is amivé ti válhattok, ...

Salló Istvánt kenyérkereső foglalkozásai egész életében megóvták attól, hogy a meghatározó állami mecenatúra kiszolgáltatottja legyen. Közérdekű művészete mindig megtalálta a maga neves és névtelen mecénásait, akikben élt a vágy a művészi igazságok és szépségek befogadására. Így rendületlenül dolgozik. Munkái szerte a hazában sokasodnak. Tatabányán az úttörőházban székely népballadákat megörökítő domborműveivel, a Szénbányák Tröszt székházában a „XII-es akna gyásza” diófarönkbe komponált szobrával találkozunk, amelyet az 1978-as 26 bányász életét kioltó szerencsétlenség emlékére készített még átköltözése esztendejében, felkérés nélkül, s a bányászoknak ajándékozta. A Családi Rendezvények Házában domborművei és bútorai díszítik a házasságkötő termet, a Népház kertjében a Cs. Kiss Ernővel közösen készített székely kapuja magasodik. A tatai zeneiskolában „Székelyfonó” domborműve éleszti Kodály Zoltán emlékezetét. Sivár, beton- és kőlapokkal terhes temetőinkben szerte a hazában sokasodnak fejfái (Budapest-Farkasréti temető, Sátoraljaújhely, Szeged, Tata, Veszprém).

Salló István két művészi feladatot tűzött ki magának. Minél több otthonba, középületbe, temetőbe visszavinni a faművészetet, s minél több iskolába eljutni alkotásaival. Munkáiból akár az élet, akár a halál birodalmában találkozunk velük, jó közérzet árad. A folytonosság és összetartozás hitét erősítik bennünk. Azért, mert Salló is az illyési hitvallás követője: „... azok közé tartozom, akik kezdettől művészi gondjaik első helyén őrizték, hogy művészként is a népben álljanak. Ne csak a nép mellett. Akiket a művészi gyakorlat »legmagasabb« igényei sem elégítenének ki közössége részvétele nélkül.”

Most művészi törekvéseit összegezendő gyűjteményes kiállítása anyagán dolgozik. Szeretné vándoroltatni kiállítását, hogy művészi gyakorlata a magyar nép részvételével mérettessék meg.

KOVÁCS GERGELYNÉ

Szerkesztői asztal

Az Ünnepi Könyvhét idején hazánkban járt *Bohumil Hrabal*, a mai cseh irodalom kiemelkedő képviselője. Május 30-án Szegedre látogatott; a Kincskereső Szerkesztőségében rendezett baráti összejövetelen lapunk munkatársai is találkoztak a neves vendéggel. Hrabal este a Móra kollegium irodalmi estjén vett részt.

A Tolna megyei könyvheti program részeként Tiszatáj-est volt a szekszárdi Művészetek Házában, ahol Vörös László főszerkesztő, Annus József főszerkesztő-helyettes, Baka István költő és Tóth Béla író találkozott a folyóirat olvasóival. Bevezetést mondott Csányi László, a *Dunatáj* főszerkesztője.